

عنوان مقاله:

ارزیابی و بررسی معماری بومی و تاثیر آن در زندگی مردم (مطالعه موردی: مناطق جنوب ایران)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و چهارمین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

آرین افشار - گروه عمران؛ دانشگاه فنی و حرفه ای؛ کرمانشاه؛ ایران

پرهام حیدریان - گروه عمران؛ دانشگاه فنی و حرفه ای؛ کرمانشاه؛ ایران

آرین فخری - گروه عمران؛ دانشگاه فنی و حرفه ای؛ کرمانشاه؛ ایران

محسن مانشتی - هیئت علمی گروه عمران؛ دانشگاه فنی و حرفه ای؛ کرمانشاه؛ ایران

محمد حسین پورشاهمرادی - گروه عمران؛ دانشگاه فنی و حرفه ای؛ کرمانشاه؛ ایران

خلاصه مقاله:

معماری سنتی یا بومی کشورهای مختلف جهان، به ویژه کشورهای خاورمیانه و از جمله کشور ما، سرشار از تجارب و نمونه هایی است که نشان دهنده راه حل های بسیار دقیق و حساب شده در سازگاری فضا های کالبدی با اوضاع اقلیمی است. در مقاله پیش روی سعی شده است با بررسی نوشته ها مقالات و مراجع مختلف اصول و ویژگی ها و تعاریف معماری پایدار دستهبندی شود و سپس اصول و ویژگی های معماری بومی در اقلیم گرم و مرطوب ایران یعنی شهرها و بنادر ایران در حاشیه خلیجفارس شناخته و استخراج شود و در نهایت میزان مطابقت این ویژگیها با اصول معماری پایدار بررسی گردد به نظر می رسد باتحقیق و شناخت هرچه بیشتر معماری بومی برای مقابله با مزاحمت و موانع طبیعی و ایجاد محیطی امن و دارای آسایش براسکونت می توان آن را به راهکارهای جدید در طراحی ساختمان های نوین تبدیل کرد چرا که بدون شک معماری بومی هرمنطقه به نوعی معماری پایدار بوده و یا همان گونه که مطرح خواهد شد با اصول معماری پایدار منطبق می باشد .

کلمات کلیدی:

معماری، معماری بومی، اقلیم، مناطق جنوب ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1640701>

